

Сурсовулъ.

И ти да си жива, Тулло!

Тулла.

Вѣщкы да сме живи, сынко! Господь тѣй даде: отъ едниѣ странѣ ны наскърби, а отъ другѣ ны зарадва.

Сурсовулъ.

Тулло, що прави княгыня Райна?

Тулла.

Да прощавашь, Георге, забравихъ да ти гажѣ: честито ти царство. Господь да ти е на помощь, сынко, да царувашь до много годинѣ.

Сурсовулъ.

Остави сега благословкы-тѣ, пытамь ты за княгыниѣ-тѣ.

Тулла.

Княгыня-та си е се живо и здраво.—Тя горка-та отъ нѣколко врѣмя на самъ нито ѝ ся тде, нито ѝ ся ше. Денѣ ношѣ плачи. Има горка-та и ты нѣщо на сьрдце си, ами.....

Боляринѣ-тѣ

То ся ся знае, денѣ ношѣ ще плачи горка-та че е остангла сьвсѣмъ сираче — безъ майкѣ, безъ тейка.

Тулла.

Ба, не, сынко, ты, речи че прѣжелѣ тейка си при онова, дѣ-то има на сьрдце си... ты забрави тейка си, ами.....